

8.časť – Prečo je Čínska komunistická strana zlý kult

Predslov

Kolaps socialistického bloku vedeného Sovietskym zväzom na počiatku deväťdesiatych rokov znamenal zlyhanie komunizmu po takmer jednom storočí. Avšak Čínska komunistická strana (ČKS) neočakávane prežila a stále kontroluje Čínu, krajinu s päťtinou svetovej populácie. Nevyhnutne vyvstáva otázka: Je dnešná ČKS stále naozaj komunistická?

Nikto v dnešnej Číne, vrátane členov Strany, neverí na komunizmus. Po päťdesiatich rokoch socializmu si ČKS teraz osvojila súkromné vlastníctvo a dokonca má burzu s cennými papiermi. Zháňa zahraničné investície aby založila nové podniky, zatiaľ čo zneužíva robotníkov a roľníkov v maximálnej možnej miere. Toto je úplne opačné ako ideály komunizmu. Napriek tomu, že uzatvára kompromisy s kapitalizmom, ČKS si stále udržuje absolutistickú kontrolu nad ľuďmi v Číne. Ústava, pozmenená v roku 2004 stále rigorózne prehlasuje, že „Čínski ľudia rôznych národností budú naďalej podporovať ľudovú demokratickú diktatúru a socialistickú cestu pod vedením Čínskej komunistickej strany a návodov Marxizmu-leninizmu, ideológie Mao Zedonga, teórie Deng Xiaopinga a dôležitej myšlienky ‘Troch reprezentantov...‘“

„Leopard zomrel, ale jeho koža stále ostala“ [1]. Z dnešnej ČKS ostala už len „jej koža“. ČKS zdedila túto kožu a používa ju, aby si udržala moc nad Čínou.

Aká je povaha tejto kože, ktorú zdedila ČKS, inými slovami, samotná organizácia ČKS?

I. Kultové črty u ČKS

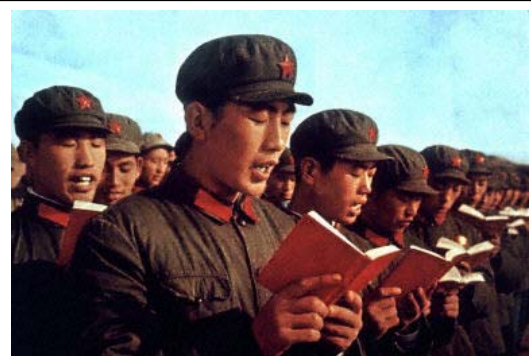
Komunistická strana je vo svojej podstate zlý kult, ktorý poškodzuje ľudstvo.

Hoci Komunistická strana sa nikdy nenazvala náboženstvom, má všetky zodpovedajúce vlastnosti náboženstva. (Tabuľka 1). Na začiatku jej založenia považovala Marxizmus za absolútnu pravdu sveta. Zbožne uctievala Marxa ako svojho Boha a vyzývala ľudí, aby sa zapojili do celoživotného zápasu za vybudovanie „komunistického neba na zemi.“

Tabuľka 1. Náboženské vlastnosti ČKS

Hlavné formy náboženstva - korešpondujúce vlastnosti ČKS

Kostol alebo platforma (pódium)	Všetky úrovne stranických výborov; platformou sú stranické mítingy a všetky médiá kontrolované ČKS
---------------------------------	--

Kultúrna revolúcia bola časovým obdobím, v ktorom bolo „slnko najčervenšie“, pričom „svet bol najtemnejší.“ Všetci museli študovať práce Maa.

Náuky, doktríny	Marxizmus-leninizmus, Mao Zedongova ideológia, teória Deng Xiaopinga, Jiang Zeminovi "Traja reprezentanti" a Ústava strany.
Iniciačné rituály, zasvätenie	Ceremónia so sľubom, že človek bude navždy lojálny k ČKS
Vernosť jednému náboženstvu	Člen môže veriť iba v komunistickú stranu
Kňazi	Stranícky tajomníci a personál
Uctievanie Boha	Ohováranie všetkých Bohov a ustanovenie seba ako jediného nepomenovaného Boha
Smrť sa nazýva „vystúpenie do neba alebo zostúpenie do pekla“	Smrť sa nazýva „ísť pozrieť Marxa“
Sväté písma	Teórie a spisy komunistických vodcov
Kázne	Schôdze, prejavy vedúcich
Odriekanie a študovanie písom	Politické štúdie, spoločné schôdze a aktivity
Náboženské piesne	Piesne ospevujúce Stranu
Dary	Povinné členské príspevky, povinný prídela z štátneho rozpočtu (peniaze z potu a krvi ľudí) pre Stranu
Disciplinárny trest	Stranícke tresty, od „zatknutia a vyšetrovania“, „vylúčenia zo strany“ až po smrteľné mučenie a dokonca tresty pre rodinu a priateľov.

Komunistická strana sa výrazne odlišuje od akéhokoľvek spravodlivého náboženstva. Všetky ortodoxné náboženstva veria v Boha a zhovievavosť a hovoria ľuďstvu o morálke a spasení duše. Komunistická strana neverí v Boha a stavia sa proti tradičnej morálke.

Čo Komunistická strana spravila je dôkazom toho, že ide o zlý kult. Jej doktríny sú postavené na triednom zápase, násilnej revolúcii a diktátorstve proletariátu, čo viedlo k takzvanej „komunistickej revolúcii“ plnej krvi a násilia. Komunistický červený teror trval asi jedno storočie a priniesol nešťastie desiatkam krajín vo svete a vyžiadal si desiatky miliónov životov. Komunistická viera, ktorá vytvorila peklo na zemi, nie je nič iné ako najodpornejší kult na svete.

Kultové črty komunistickej strany môžu byť zhrnuté do šiestich hlavných bodov:

1. Zmiešanie doktrín a odstránenie disidentov

Komunistická strana sa drží marxizmu ako svojej náboženskej doktríny a prezentuje ho ako „nerozbitnú pravdu“. Doktrínam Komunistickej strany chýba zhovievavosť a tolerancia. Namiesto toho sú plné arogancie. Marxizmus bol produktom úvodného obdobia kapitalizmu, keď produkcia bola nízka a veda nedostatočne vyvinutá. Nemal správne pochopenie vzťahov medzi ľudstvom a spoločnosťou a medzi ľudstvom a prírodou. Nanešťastie sa táto bludárska ideológia vyvinula do medzinárodného komunistického hnutia a poškodzovala ľudský svet viac ako storočie, predtým ako sa jej ľudia vzdali, keď zistili že je v praxi úplne nesprávna.

Stranícki vodcovia počnúc Leninom neustále pozmeňovali doktríny tohto kultu. Od Leninovej teórie násilnej revolúcie k Mao Zedongovej teórii neustálej revolúcie pod diktátorstvom proletariátu, po Jiang Zeminových „Troch reprezentantov“, je história komunistickej strany plná takýchto bludárskych teórií a omylov. Hoci tieto teórie neustále spôsobovali v praxi pohromy a vzájomne si odporujú, Komunistická strana stále prehlasuje ich univerzálnu platnosť a núti ľudí, aby ich študovali.

Odstraňovanie disidentov je najefektívnejší prostriedok, ako tento zlý kult komunizmu šíri svoju doktrínu. Pretože doktrína a správanie sa tohto zlého kultu sú absurdné, komunistická strana núti ľudí, aby ich prijali a spolieha sa na násilie pri odstraňovaní disidentov. Potom, čo sa Komunistická strana chopila v Číne moci, iniciovala „pozemkovú reformu“, aby odstránila triedu veľkostatkárov, „socialistickú reformu“ v priemysle a obchode, aby odstránila kapitalistov, „hnutie na zbavenie sa spiatočníkov“ aby odstránila ľudové náboženstvá a úradníkov, ktorí pôsobili na svojich miestach pred príchodom komunizmu, „antipravicové hnutie“ na umlčanie intelektuálov a „Veľkú kultúrnu revolúciu“ na odstránenie tradičnej čínskej kultúry. ČKS bola schopná zjednotiť Čínu pod komunistickým zlým kultom a dosiahnuť situáciu, kde každý čítal *Červenú knihu*, praktizoval „lojálny tanec“ a „pýtal si od Strany inštrukcie ráno a reportoval Strane večer.“ V období po panovaní Maa a Denga ČKS vyhlásila, že Falun Gong, tradičná metóda kultivácie, ktorá verí v „pravdivosť, súcit a toleranciu“, bude s nimi zápasíť o masy, a tak mali v úmysle Falun Gong zničiť. Zahájili teda genocídne prenasledovanie, ktoré pokračuje dodnes.

2. Presadzovanie uctievanie vodcu a rasistických názorov

Od Marxa po Jiang Zemina sú portréty komunistických vodcov vystavované na uctievanie. Absolútna autorita vodcov Komunistickej strany zakazuje akékoľvek pochybnosti. Mao Zedong bol prezentovaný ako „červené slnko“ a „veľký osloboditeľ“. Strana hovorila o jeho spisoch, že „jedna veta sa rovná desaťtisícim obyčajným viet.“ Ako „bežný člen strany“, Deng Xiaoping dominoval čínskej politike ako zvrchovaný panovník. Jiang Zeminova teória „Troch reprezentantov“ má iba niečo vyše štyridsať znakov vrátane interpunkcie, ale štvrtý plenárny zjazd ČKS o nej vyhlasoval, že „poskytuje tvorivé odpovede na otázky ako čo je socializmus, ako budovať socializmus, akú budujeme stranu a ako budovať Stranu.“ Strana takisto vyzdvihovala myšlienku „Troch reprezentantov“, hoci v tomto prípade to skôr zosmiešňovala, keď o nej hovorila ako o pokračovaní a vývoji marxizmu-leninizmu, filozofie Mao Zedonga a teórie Denga Xiaopinga.

Stalinovo bezohľadné vraždenie nevinných ľudí, tragická „Veľká kultúrna revolúcia“ zahájená Mao Zedongom, Deng Xiaopingov rozkaz na masaker na Námestí nebeského pokoja a Jiang Zeminovo prenasledovanie Falun Gongu sú hrozným výsledkom diktátorstva komunistickej strany.

Na jednej strane ČKS uvádza vo svojej Ústave, že „Všetka moc v Čínskej ľudovej republike patrí ľuďom. Orgány, ktorými ľudia vykonávajú svoju štátnu moc sú Národný ľudový zjazd a lokálne zjazdy na všetkých úrovniach.“ „Žiadna organizácia ani jednotlivec nemôže mať privilégium stáť nad Ústavou alebo nad zákonom.“ [2] Na druhej strane, Charta ČKS uvádza, že

ČKS je jadrom vodcovstva čínskeho socializmu, a je nad štátom aj ľuďmi. Predseda Stálej komisie Ľudového kongresu Číny robil „dôležité prejavy“ po celej Číne, v ktorých vyhlásil, že Ľudový kongres, najvyšší orgán štátnej moci, musí podporovať vodcovstvo ČKS. Podľa princípu „demokratického centralizmu“ musí celá strana poslúchať Ústredný výbor Strany. V samotnom jadre Ľudový kongres naozaj kladie dôraz na diktátorstvo generálneho tajomníka, ktorý je naopak chránený formou zákonov.

3. Nikdy neustávajúce násilné vymývanie mozgov, ovládanie mysle a prísna organizácia

Organizácia ČKS je mimoriadne prísna: je potrebné mať odporúčanie dvoch členov strany, predtým ako môže byť človek prijatý. Nový člen musí sľúbiť, že bude navždy lojálny strane, členovia strany musia platiť členské príspevky, zúčastňovať sa aktivít a skupinových politických štúdií. Stranícke organizácie prenikajú do všetkých úrovní vlády. V každom meste a v každej dedinke sa nachádzajú stranícke pobočky. ČKS nekontroluje iba svojich členov a svoje záležitosti, ale aj nestránikov, keďže celý režim si musí udržať „vedúcu úlohu strany“. Počas rokov, keď prebiehali triedne boje, „kňazi“ straníckeho náboženstva, menovite tajomníci Strany na všetkých úrovniach, nikdy presne nevedeli, čo iné ešte robili okrem trestania ľudí.

„Kritika a sebakritika“ na straníckych zhromaždeniach slúži ako bežný, neustály prostriedok na kontrolovanie mysli straníckych členov. Historicky ČKS zahájila množstvo politických hnutí na „očistenie straníckych členov“, „napravenie atmosféry v strane“, „pochytenie zradcov“, „odstránenie anti-boľševických jednotiek (AB jednotiek) [3] a „vychovávanie Strany“ pravidelne testovalo „Stranícku povahu (princíp)“ svojich členov pomocou násilia a teroru.

Vstúpenie do Strany je ako podpísanie neodvolateľnej zmluvy o predaji tela a duše. Keďže stranícke zákony sú vždy nad zákonmi krajiny, Strana môže podľa ľubovôle zbaviť funkcie ktoréhokoľvek člena, avšak žiaden člen nemôže Stranu opustiť bez tvrdého postihu. Vystúpenie zo Strany sa považuje za porušenie lojality a prinesie katastrofálne následky. Počas Veľkej kultúrnej revolúcie, keď mal kult ČKS absolútnu moc, sa veľmi dobre vedelo, že keď strana chcela vašu smrť, nemohli ste žiť; ak Strana chcela, aby ste žili, nemohli ste zomrieť. Ak človek spáchal samovraždu, označovali to za „strach, že ho ľudia potrestajú za jeho zločiny“ a boli za to potrestaní aj členovia jeho rodiny.

Proces rozhodovania v Strane funguje spôsobom čiernej skrinky, keďže vnútrostranícke zápasy sa musia držať v absolútnej tajnosti. Všetky stranícke dokumenty sú tajné. Keďže sa ČKS obáva odhalenia svojich zločinov, často napáda disidentov za „prezrádzanie štátnych tajomstiev“.

4. Násilie, krviprelievanie a obeť za Stranu

Mao Zedong povedal: „Revolúcia nie je večierok, alebo písanie eseje, ani kreslenie obrázku, alebo vyšívanie; nemôže byť tak uhladená, tak pokojná a jemná, tak umiernená, láskavá, zdvorilá, decentná a veľkodušná. Revolúcia je vzburá, čin násilia, v ktorom jedna trieda zvrhne druhú.“ [4]

Deng Xiaoping poznamenal: „Zabiť 200,000 ľudí ako výmenu za 20 rokov stability Strany.“

Jiang Zemin nariadil: „Zničiť ich (praktizujúcich Falun Gongu) fyzicky, očierniť ich povest' a zruinovať ich finančne.“

ČKS presadzuje násilie a zabila v predchádzajúcich politických hnutiach bezpočet ľudí. Vyučuje ľudí, aby boli k nepriateľovi „chladní ako drsná zima“. Červená zástava je červenou,

lebo je „sfarbená krvou mučeníkov“. Strana uctieva červenú farbu kvôli svojej závislosti na krviprelievaniu.

ČKS vystavuje na obdiv „hrdinské“ príklady, aby povzbudzovala ľudí obetovať sa pre Stranu. Keď Zhang Side zomrel pri práci v peci pri výrobe ópia, Mao Zedong chválil jeho smrť ako „ťažký ako Mount Tai“. [5] Počas tých búrlivých rokov, „silné slová“ ako napríklad „Neboj sa ťažkosť ani smrti“ a „Trpká obeť posilní neohrozené odhodlanie; slnko a mesiac budú svietiť na novej oblohe“ posilňovali ambície počas extrémneho nedostatku materiálnych zásob.

Koncom sedemdesiatych rokov vyslal Vietcong vojsko, aby zvrhlo režim Červeného Khméra (Khmer Rouge), ktorý podporovala ČKS a ktorý spáchal neopísateľné zločiny. Hoci ČKS zúrila, nemohla vyslať svoje jednotky na podporu Khmer Rougea, keďže Čína a Kambodža nemajú spoločnú hranicu. Namiesto toho zahájila Čína vojnu proti Vietnamu na Čínsko-Vietnamskej hranici, aby potrestala Vietcong v mene „sebaobrany“. Desaťtisíce čínskych vojakov prelialo krv a stratili svoje životy v zápase medzi komunistickými stranami. Ich smrť nemala v skutočnosti nič spoločné s teritóriom alebo suverenitou. Napriek tomu ČKS o niekoľko rokov neskôr nehanebne uctila pamiatku nezmyselnej obeť toľkých naivných mladých životov ako „revolučný hrdinský duch“, neúctivo si požičajúc pieseň „Elegantné vystupovanie sfarbené krvou.“ Zatiaľ čo 154 čínskych mučeníkov zomrelo v roku 1981 pri znovuzískaní pohoria Faka v provincii Guangxi, ČKS ho bezstarostne vrátila Vietnamu, potom čo sa Čína a Vietnam dohodli na hranici.

Keď začiatkom roku 2003 ohrozovalo život ľudí nekontrolovateľné šírenie epidémie SARS, ČKS pohotovo prijala mnoho mladých zdravotných sestier. Tie boli potom rýchlo preradené do nemocníc, kde sa museli starať o pacientov s chorobou SARS. ČKS poslala mladých ľudí do najnebezpečnejšej prvej línie, aby ustanovila ich „veľkolepý obraz“: „neboja sa ťažkosť ani smrti.“ Avšak ČKS nemala žiadne vysvetlenie k tomu, kde bolo zvyšných 65 miliónov členov strany a aký obraz oni priniesli Strane.

5. Popretie viery v Boha a potlačenie ľudskej povahy

ČKS propaguje ateizmus a tvrdí, že náboženstvo je „duchovné ópium“, ktoré môže omámiť ľudí. Použila svoju moc, aby umlčala všetky náboženstvá v Číne a potom uctievala samú seba a dala absolútnu vládu krajine kultu ČKS.

V rovnakom čase ako ČKS ničila náboženstvo, rozbíjala aj tradičnú kultúru. Tvrdila, že tradícia, morálka a etika sú feudalistické, poverčivé a spiatočnicke, a vyhladzovala ich v mene revolúcie. Počas Veľkej kultúrnej revolúcie tento rozšírený mrzký fenomén porušoval čínske tradície, ako napríklad - študenti bili svojich učiteľov, zosobášené páry alebo otec a syn sa obrátili proti sebe, Červení strážcovia svojvoľne zabíjali nevinných a rebeli bili, ničili a rabovali. Toto boli prirodzené dôsledky toho, že ČKS potláčala ľudskú povahu.

Po ustanovení svojho režimu ČKS nútila menšinové národnosti, aby sľúbili oddanosť komunistickému vedeniu, čím kompromitovali bohatú a pestrofarebnú etnickú kultúru.

4. júna 1989 takzvaná „Ľudová oslobodzovacia armáda“ zmasakrovala študentov v Pekingu. Tým Číňania úplne stratili nádej na politickú budúcnosť Číny. Odvtedy všetci ľudia obrátili svoju pozornosť na zarabovanie peňazí. Od roku 1999 do dneška ČKS brutálne prenasleduje Falun Gong, obracajúc sa proti „Pravdivosti, Súcitú a Tolerancii“, čo spôsobuje zrýchlenie morálneho úpadku.

Na začiatku tohto storočia nové kolo ilegálneho ohradzovania pozemkov a kontrolovania peňažných a materiálnych prostriedkov viedlo mnohých ľudí k biede a bezdomovstvu. Počet odvolaní prudko narástol a sociálne konflikty sa zosilnili. Časté sú hromadné protesty, ktoré spôsobili násilné potlačenie políciou a ozbrojenými silami. Zvýraznila sa fašistická povaha „Republiky“ a spoločnosť stratila svoje morálne svedomie.

V minulosti darebák neublížoval svojim najbližším susedom, alebo, ako príslovie hovorí, líška lovila ďaleko od svojho domu. V dnešných dňoch, keď chcú ľudia niekoho podviesť, radšej sa zamerajú na svojich príbuzných alebo priateľov a nazvú to „zabíjaním známych“.

V minulosti si Číňania najviac zo všetkého cenili zdržanlivosť, pričom dnešní ľudia sa budú vysmievať chudobnému, ale nie prostitutkam. História zničenia ľudskej povahy a morálky v Číne je živo zobrazaná v tejto balade:

V päťdesiatych rokoch ľudia pomáhali jeden druhému,
V šesťdesiatych rokoch ľudia medzi sebou zápasili,
V sedemdesiatych rokoch ľudia podvádzali jeden druhého,
V osemdesiatych rokoch sa ľudia starali iba o seba,
V deväťdesiatych rokoch ľudia využívali každého, koho stretli.

6. Uchopenie moci vojskom, monopolizácia ekonomiky a divoké politické a ekonomické ambície

Cieľom založenia ČKS bolo uchopiť moc vojenskou silou a potom vytvoriť systém štátneho vlastníctva, v ktorom štát držal monopol v plánovanej ekonomike. Divoké ambície ČKS ďaleko presahujú ambície bežných zlých kultov, ktorým ide iba o zhromažďovanie peňazí.

V krajine socialistického verejného vlastníctva ovládanej Komunistickou stranou, stranícke organizácie, ktoré mali vo svojich rukách obrovskú moc, stranícke výbory a pobočky na rôznych úrovniach sú vnútené normálnej štátnej infraštruktúre. Stranícke organizácie kontrolujú štátnu mašinériu a využívajú peniaze z vládnych fondov na rôznych úrovniach. Ako upír, vyciciava ČKS obrovské množstvo financií krajiny.

II. Škody, ktoré spôsobil kult ČKS

Keď sa spomenú incidenty, ako napríklad keď Aum Shinri Kyo (Najvyššia pravda) zabíjal ľudí so sarinom, samovražda Slniečného chrámu pri vystúpení do neba, alebo masová samovražda 900 nasledovníkov „Ľudového chrámu“ Jima Jonesa, každý sa trasie od strachu a rozhorčenia. ČKS je však zlý kult, ktorý sa dopustil tisíckrát horších zločinov a uškodil bezpočtu životov. Je to preto, že ČKS má nasledujúce unikátne vlastnosti, ktoré nemajú bežné kultu.

Zlý kult sa stal štátnym náboženstvom

Vo väčšine krajín, ak nenásledujete hlavné náboženstvo, aj tak si môžete užívať šťastný život bez toho, aby ste museli čítať literatúru alebo počúvať princípy toho náboženstva. V Číne je však nemožné žiť bez toho, aby bol človek neustále vystavený doktrínam a propagande tohto kultu, keďže ČKS spravila z tohto zlého kultu štátne náboženstvo, odkedy uchopila moc.

ČKS začína vlievať svoje politické kázne už v škôlkach a na základných školách. Človek nemôže získať vyššie vzdelanie alebo povýšenie bez toho, aby prešiel politickou previerkou. Žiadne z otázok v politickej previerke nedovoľujú nezávislé myslenie. Tí, čo prechádzajú skúškou, si musia pamätať štandardné odpovede, ktoré poskytuje ČKS, aby prešli testom. Nešťastní čínski ľudia sú nútení opakovať kázania ČKS už od mladého veku, ktorými im stále a stále vymývajú mozog. Keď je nejaký káder povýšený do vyššieho úradu vo vláde, či už je členom ČKS alebo nie je, musí navštevovať stranícku školu. Nebude povýšený, pokiaľ nespĺni absolventské požiadavky straníckej školy.

V Číne, kde je Komunistická strana štátnym náboženstvom, skupiny s odlišnými názormi nemajú dovolené existovať. Dokonca aj „demokratické strany“, ktoré boli založené ČKS a tiež reformovaná „Cirkev troch ja“ (seba-riadenie, seba-podporovanie a seba-propagovanie) musí formálne uznať vedúcu úlohu ČKS. Lojálnosť k ČKS je prvoradou prioritou, dôležitejšou ako akékoľvek iné presvedčenia, a to podľa kultovej logiky ČKS.

Sociálne kontroly dohnané do extrémov

Tento zlý kult sa bol schopný stať štátnym náboženstvom, pretože ČKS má úplnú sociálnu kontrolu a zbavila jednotlivcov osobnej slobody. Takáto kontrola nemá obdoby, keďže ČKS pripravila ľudí o súkromné vlastníctvo, pričom súkromné vlastníctvo je jedným zo základov slobody. Pred rokom 1980 ľudia v meste mohli zarábať peniaze iba v podnikoch kontrolovaných stranou. Roľníci vo vidieckych oblastiach museli žiť na pôde, ktorá patrila samosprávam Strany. Nikto nemohol uniknúť spod kontroly Strany. V socialistickej krajine akou je Čína sú organizácie Komunistickej strany všadeprítomné – od centrálnej vlády až po dediny. Pomocou straníckych výborov a vetiev na všetkých úrovniach si ČKS udržuje absolútnu kontrolu nad spoločnosťou. Takáto prísna kontrola úplne potláča osobnú slobodu – slobodu pohybu (systém registrácie bydliska), slobodu prejavu (500,000 pravičiarov bolo v histórii prenasledovaných, pretože si chceli uplatniť slobodu prejavu), slobodu myslenia (Lin Zhao a Zhang Zhixin [7] boli popravení, lebo mali pochybnosti o ČKS), slobodu získavania informácií (je ilegálne čítať zakázané knihy alebo počúvať „nepriateľské rozhlasové stanice“; používanie internetu je monitorované.)

Dalo by sa povedať, že súkromné vlastníctvo je teraz Stranou povolené, ale nemali by sme zabudnúť na to, že táto reformná politika a otvorenosť prišla až potom, keď socializmus dosiahol bod, že ľudia nemali dostatok potravín a národná ekonomika bola na pokraji kolapsu. ČKS musela spraviť krok späť, aby sa zachránila pred zničením. Napriek reformám a otvorenosti však ČKS neznížila svoju kontrolu nad ľuďmi. Pokračujúce brutálne prenasledovanie stúpencov Falun Gongu sa môže udiť iba v krajine, ktorá je kontrolovaná komunistickou stranou. Keď sa ČKS stala ekonomickou silou, bolo neodvratné, že zosilní svoju kontrolu nad čínskymi ľuďmi.

Podporovanie násilia a opovrhovanie životom

Takmer všetky zlé kulty kontrolujú svojich nasledovníkov alebo sa bránia vonkajšiemu tlaku pomocou násilia. Avšak málo z nich sa v násilnostiach páchaných bez morálnych zábran dostalo tak ďaleko ako ČKS. Dokonca celkový počet úmrtí spôsobených všetkými ostatnými zlými kultmi vo svete sa nedá porovnávať s počtom ľudí, ktorých zavraždila ČKS. Tento kult vidí ľudstvo iba ako prostriedok na dosiahnutie svojich cieľov; zabíjanie je len jeden z prostriedkov. Takže ČKS nemá žiadne zábrany prenasledovať ľudí. Hoci kto, vrátane podporovateľov, členov a vedúcich strany, sa môže stať terčom jej prenasledovania.

ČKS podporovala Khmera Rougea z Kambodže, čo je typickým príkladom brutality a bezohľadnosti Komunistickej strany. Inšpirovaná a vedená učením Mao Zedonga, počas troch rokov a ôsmich mesiacov panovania vyvraždila Kambodžská komunistická strana dva milióny ľudí – asi štvrtinu celej populácie tejto malej krajiny – aby „zničila systém súkromného vlastníctva“. Z celkového počtu úmrtí bolo viac ako 200,000 čínskej národnosti.

Aby si pripomenula zločiny spáchané Komunistickou stranou a uctila pamiatku obetí, Kambodža založila múzeum, v ktorom sú zdokumentované ukrutnosti Khmera Rougea. Múzeum je v bývalej väznici Khmera Rougea. Pôvodne stredná škola bola prerobená na väzenie S-21, v ktorom boli výlučne väzni svedomia. Bolo v ňom uväznených a umučených mnoho

intelektuálov. Popri rôznych mučiacich nástrojoch sú tam vystavené aj čiernobiele fotografie obetí pred usmrtením. Zdokumentované sú aj hrozné spôsoby mučenia: podrezané hrdlo, vŕtanie do hlavy, nemluvňatá hodené o zem a zabité atď. Všetky tieto metódy mučenia boli vyučované „expertami a technickými profesionálmi“, ktorých ČKS vyslala na podporu Khmera Rougea. ČKS dokonca trénovala fotografov, ktorí sa špecializovali na fotografovanie väzňov pred popravou, či už kvôli dokumentácii alebo pre pobavenie.

V tomto väzení S-21 bol vymyslený stroj na vŕtanie hlavy, pomocou ktorého sa vybral z hlavy mozog, aby sa z neho spravilo jedlo pre vodcov Kambodžskej komunistickej strany. Väzni svedomia boli priviazaní na stoličku pred týmto strojom. Obet' bola vystrašená na smrť, keď otáčajúca sa vrtačka prepichla zozadu hlavu a rýchlo a efektívne vytiahla mozog ešte predtým, ako obeť skonala.

III. Kultová podstata Komunistickej strany

Prečo je Komunistická strana taká tyranská a diabolská? Keď tento zlý duch Komunistickej strany vstúpil do sveta, prišiel s hrôzostrašnou úlohou. *Komunistické manifesto* má pri konci známu pasáž:

„Komunisti opovrhujú zakrývaním svojich názorov a cieľov. Otvorene hovoria, že ich konečný cieľ sa dá dosiahnuť iba násilným zvrhnutím všetkých existujúcich spoločenských podmienok. Nech sa vedúce triedy trasú pred Komunistickou revolúciou. Proletariát nemá čo stratiť, iba ich okovy. Majú svet, ktorý môžu vyhrať.“

Poslaním tohto zloducha bolo použitie násilia na otvorené napadnutie ľudskej spoločnosti, rozbitie starého sveta, „odstránenie súkromného vlastníctva“, „odstránenie osobnosti, nezávislosti a slobody buržoázie“, odstránenie vykorisťovania, odstránenie rodín a umožnenie proletariátu, aby vládol svetu.

Politická strana, ktorá otvorene vyhlasuje svoju túžbu „biť, ničiť a okrádať“ a v *Komunistickom manifeste* deklaruje, že „Komunistická revolúcia je najradikálnejšie pretrhnutie tradičných vzťahov“, nečudo, že jej vývoj zahŕňal roztržku s tradičnými ideami.

Odkiaľ pochádzajú tradičné myšlienky? Podľa ateistických zákonov prírody, tradičné myšlienky prirodzene pochádzajú zo zákonov prírody a spoločnosti. Sú výsledkom systematických kozmických pohybov. Podľa tých, čo veria v Boha, sú však ľudské tradície a morálne hodnoty dané Bohom. Bez ohľadu na ich pôvod sú najzákladnejšia ľudská morálka, normy správania sa a štandardy na posudzovanie dobrého a zlého pomerne ustálené; boli základom usmerňovania ľudského správania sa a udržiavania spoločenského poriadku po tisíce rokov. Ak ľudstvo stratí morálne normy a štandardy na posudzovanie dobrého a zlého, nezdegenerujú ľudia na zvieratá? Keď *Komunistický manifest* deklaruje svoju vôľu „fundamentálneho rozkolu s tradičnými ideami“, ohrozuje základ pre normálnu existenciu ľudskej spoločnosti. Komunistická strana sa tak stala zlým kultom, ktorý priniesol ľudstvu skazu.

Celý *Komunistický manifest*, ktorý vysvetľuje riadiace princípy komunistickej strany, je presiaknutý extrémistickými vyhláseniami, a to bez štipky vládnuosti a tolerancie. Marx a Engels si mysleli, že objavili zákon spoločenského vývoja pomocou dialektického materializmu. Od tej chvíle, s pravdou v ruke, všetko spochybňovali a všetko odmietali. Tvrdohlavo vnucovali ľuďom svoju ilúziu komunizmu a neváhali propagovať použitie násilia, aby zničili existujúce sociálne štruktúry a základy kultúry. Zloduch, ktorého *Komunistický manifest* vložil do novonarodenej Komunistickej strany, je proti zákonom nebies, poškodzuje ľudskú povahu, je arogantný, mimoriadne sebecký a úplne mimo kontroly.

IV. Komunistická teória o dni posledného súdu – strach z ukončenia existencie Strany.

Marx a Engels vložili do Komunistickej strany zloducha. Lenin založil Komunistickú stranu v Rusku a pomocou násilia darebákov zvrhol prechodnú vládu zostavenú po februárovej revolúcii, [8] zvrhol buržoázu revolúciu v Rusku, prevzal vládu a získal oporný bod pre komunistický kult. Avšak Leninov úspech neznamenal víťazstvo proletariátu vo svete. Práve naopak, ako sa píše v prvom odseku *Komunistického manifestu*, „Všetka moc starej Európy vstúpila do svätej aliance, aby zahнала túto príšeru...“ Potom čo bola Komunistická strana zrodená, okamžite čelila kríze svojho prežitia a obávala sa zničenia.

Po Októbrovej revolúcii [9] ruskí komunisti, alebo boľševici, nepriniesli ľuďom mier ani chlieb, ale svojvoľné zabíjanie. Prvá línia prehrávala vojnu a revolúcia zhoršovala ekonomiku. A tak sa ľudia začali búriť. Občianska vojna sa rýchlo rozšírila po celej krajine a roľníci odmietali poskytovať potraviny mestám. Najväčšie nepokoje pochádzali od Kozákov blízko rieky Don; ich boj s Červenou armádou priniesol brutálne krviprelievania. Opis barbarského vraždenia, ktoré sa dialo v tomto boji možno nájsť v knihách Šolokova „Tichý Don“ a v ďalších zbierkach poviedok. Vojenské jednotky, vedené bývalým admirálom bielej armády Alexandrom Vasilievičom Kolšakom a generálom Antonom Denikinom v jednom bode takmer zvrhli Ruskú komunistickú stranu. Už ako novovzniknutá politická sila čelila Komunistická strana odporu takmer celého národa, možno kvôli tomu, že komunistický kult bol príliš zlý na to, aby si získal srdcia ľudí.

Skúsenosti Čínskej komunistickej strany boli podobné ako tej ruskej. Od „incidentu Mari“ a „Masakra 12.apríla“ až po päťnásobné potlačenie v oblastiach kontrolovaných čínskymi komunistami, boli nakoniec prinútení podstúpiť 25,000 kilometrový „Dlhý pochod“ – ČKS stále čelila kríze zničenia.

Komunistická strana bola zrodená s odhodlaním zničiť starý svet všetkými prostriedkami. Potom musela sama čeliť skutočnému problému: ako prežiť. Komunistická strana žila v neustálom strachu zo svojho zániku. Ako prežiť sa stalo hlavnou obavou komunistického kultu, hlavným stredobodom jeho záujmu. Medzinárodná komunistická aliancia bola v chaose a kríza prežitia ČKS sa zhoršila. Od roku 1989 sa stal jej strach z vlastného zániku skutočnejším a jej skon sa priblížil.

V. Zbraň na prežitie komunistického kultu – brutálny zápas

Komunistická strana neustále zdôrazňovala železnú disciplínu, absolútnu poslušnosť a organizačné princípy. Tí, čo vstupujú do ČKS, musia odprisahať:

„Chcem vstúpiť do Čínskej komunistickej strany, aby som podporoval Stanovy strany, nasledoval smernice Strany, plnil členské povinnosti, vykonával rozhodnutia Strany, prísne nasledoval stranícku disciplínu, udržoval tajomstvá Strany, bol poslušný Strane, usilovne pracoval, zasvätil celý svoj život komunizmu, bol pripravený obetovať všetko pre Stranu a ľudí, a nikdy Stranu nezradil.“ (Stanovy ČKS, kapitola I., článok 6)

ČKS nazýva túto kultu podobnú oddanosť Strane „princípom Strany“. Žiada od svojich členov byť kedykoľvek pripravený vzdať sa všetkých osobných presvedčení a princípov a mať absolútnu poslušnosť k Strane a jej vodcom. Ak Strana chce, aby ste boli láskavý, potom by ste

mali byť láskavý; ak Strana chce, aby ste robili zlo, potom by ste mali robiť zlo. Inak nesplníte štandard člena Strany a nepreukážete silný „princíp Strany“.

Mao Zedong povedal: „Marxistická filozofia je filozofiou zápasu.“ Aby podporovala a udržovala „princípy Strany“, ČKS sa spolieha na mechanizmus pravidelných zápasov vnútri Strany. Pomocou neustálej mobilizácie brutálnych zápasov vnútri aj zvonka Strany, ČKS eliminovala disidentov a vytvorila červený teror. Súčasne ČKS neustále prečisťuje straníckych členov, sprísňuje kultové pravidlá a zvyšuje svoju deštruktívnu kapacitu. Toto je zbraň, ktorú ČKS používa na predĺženie svojho prežitia.

Spomedzi vodcov ČKS bol Mao Zedong najskúsenejší v zvládnutí tejto zbrane brutálneho zápasu v rámci Strany. Brutalita tohto zápasu a zlomyseľnosť jeho metód začala okolo roku 1930 v oblastiach kontrolovaných čínskymi komunistami, v takzvanej „Sovietskej oblasti“.

V roku 1930 Mao Zedong inicioval revolučný teror v Sovietskej oblasti v provincii Jiangxi, známy ako čistka antibolševických jednotiek, alebo AB jednotiek. Tisíce vojakov Červenej armády, Straníckych členov a civilistov v komunistických základniach bolo brutálne zavraždených. Tento incident bol spôsobený Maovou despotickou mocou. Potom čo Mao založil Sovietsku oblasť v Jiangxi, čoskoro musel čeliť miestnej Červenej armáde a straníckym organizáciám v juhovýchodnej Jiangxi, vedenou Li Wenlinom. Mao nemohol vystáť organizovanú opozičnú silu priamo pod nosom a použil najextrémnejšie metódy na potlačenie straníckych členov, ktorých podozrieval z disidentstva. Od konca novembra do polovice decembra prešiel prvý front červenej armády cez „rýchle upratovanie“. Na každej úrovni armády boli založené organizácie na zbavenie sa kontrarevolucionárov, vrátane divízií, regimentov, práporov a čiat, ktoré zatýkali a zabíjali straníckych členov z rodín veľkostatkárov alebo bohatých roľníkov a tých, čo sa sťažovali. Počas jedného mesiaca bolo spomedzi 40,000 vojakov Červenej armády 4,400 označených za elementy AB jednotiek a vrátane 10 kapitánov všetci boli popravení.

V nasledujúcom období začal Mao trestať disidentov v Sovietskej oblasti. V decembri 1930 nariadil Li Shaojiuovi, generálnemu tajomníkovi Hlavného politického oddelenia prvého frontu Červenej armády a predsedovi Výboru pre čistky, aby v mene generálneho hraničného výboru išiel do mesta Futian v provincii Jiangxi, kde sa nachádza čínska vláda. Li Shaojiu zatkol členov akčného provinčného výboru a osem šéfov dvadsiatej Červenej armády, vrátane Duan Liangbiho a Li Baifanga. Použil metódy mučenia, ako napríklad bitie a pálenie tela. Ľudia, ktorí boli mučení týmto spôsobom, mali zranenia všade po svojom tele, zlomené prsty, popáleniny a nemohli sa hýbať. Na základe historických dokumentov obeť kričali tak hlasno, že to prenikalo k nebesiam; tie kruté metódy mučenia boli mimoriadne neľudské.

7.decembra, manželky Li Baifanga, Ma Minga a Zhou Miana išli navštíviť svojich manželov do väzenia, avšak boli takisto zatknuté ako členky AB jednotiek a kruto mučené. Bili ich, telo vrátane rozkroku pálili a prsia im odrezali nožom. Počas tohto krutého mučenia Duan Liangbi nakoniec dosvedčil, že Li Wenlin, Jin Wanbang, Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming a ďalší boli vedúcimi AB jednotiek a že v školách Červenej armády je mnoho ďalších členov AB jednotiek.

Od 7. decembra do večera 12. decembra, čiže v priebehu piatich dní, Li Shaojiu a ďalší zatkli viac ako 120 údajných členov AB jednotiek a desiatky hlavných kontrarevolucionárov v surových čistkách vo Futiane. Bolo popravených viac ako 40 ľudí. Kruté činy Li Shaojiua nakoniec vyvolali „Futianský incident“, ktorý 12. decembra 1940 šokoval Sovietsku oblasť. [3]

Od Sovietskej oblasti až po Yan'an sa Mao spoliehal na svoju teóriu a prax zápasu a postupne si v Strane vybudoval absolútnu moc. Potom čo sa Strana dostala v roku 1949 k moci, pokračoval Mao vo svojom vnútrostraníckom zápase. Na Ôsmom pléne Ústredného

výboru ČKS v Lushane v roku 1959 zahájil Mao nečakaný útok na Peng Dehuaia a odstránil ho z jeho pozície. Všetci hlavní vodcovia, ktorí sa zúčastnili na konferencii, boli požiadaní, aby zaujali stanovisko; zopár tých, ktorí sa odvážili vyjadriť odlišné stanovisko, bolo označených za antistranícky blok Peng Dehuaia. Počas Kultúrnej revolúcie boli staré kádre v Ústrednom výbore ČKS postupne jeden za druhým trestaní, avšak všetci z nich sa bez boja vzdali. Kto by sa odvážil povedať čo i len slovo proti Mao Zedongovi? ČKS vždy zdôrazňovala železnú disciplínu, lojalnosť Strane a organizačné princípy, vyžadujúc absolútnu poslušnosť vodcovi. Tento stranícky princíp bol hlboko zakorenený v pokračujúcich politických zápasoch.

Li Lisan, kedysi stranícky vodca, bol počas Kultúrnej revolúcie dohnaný k samovražde. Keď mal 68 rokov, vypočúvali ho v priemere sedemkrát za mesiac. Jeho žena Li Sha bola považovaná za sovietskeho revizionistického špióna a poslali ju do väzenia; jej miesto pobytu bolo neznáme. V absolútnom zúfalstve spáchal Li samovraždu požitím veľkého množstva uspávacích piluliek. Pred svojou smrťou napísal Li Lisan list Mao Zedongovi, ktorý presne vyjadroval „princíp Strany“, podľa ktorej sa člen ČKS neodváža vzdať ani na pokraji smrti:

Vodca,

Vykračujem teraz na cestu zradenia Strany spáchaním samovraždy a nemám žiadne prostriedky na obhájenie svojho zločinu. Iba jedna vec: moja rodina a ja sme nikdy nekolaborovali s nepriateľskými štátmi. Iba v tejto otázke žiadam centrálnu vládu, aby preskúmala fakty a vyvodila dôsledky na základe pravdy...

Li Lisan

22. jún 1967 [13]

Zatiaľ čo Maova filozofia zápasu nakoniec dohnala Čínu do katastrofy nemajúcej obdoby, tento druh politickej kampane a vnútrostraníckeho zápasu, ktorý sa rozšíri raz za „každých sedem alebo osem rokov“, nakoniec zaistil prežitie ČKS. Vždy keď bežala nejaká kampaň, menšinových 5% bolo prenasledovaných, a zvyšných 95% sa stalo ešte poslušnejších základnej straníckej línii, čo zvýšilo súdržnosť Strany a jej deštruktívnu schopnosť. Tieto zápasy takisto eliminovali tých „váhavých“ členov, ktorí neboli ochotní vzdať sa svojho svedomia a útočili na akúkoľvek silu, ktorá sa odvážila odporovať. Pomocou tohto mechanizmu zápasu, tí členovia ČKS, ktorí mali najväčšiu túžbu zápasit' a boli najlepší v používaní chuligánskych metód, získali kontrolu. Títo kultoví vodcovia strany boli všetko nebojácni ľudia s bohatými skúsenosťami so zápasov a plní straníckeho ducha. Takéto brutálne zápasy dávajú tým, čo ich prežili, „krvavú lekciu“ a násilné vymývanie mozgov. Súčasne to energizuje ČKS, zaist'uje jej prežitie a zabraňuje tomu, aby sa z nej stala umiernená skupina, ktorá by sa vzdala zápasu.

Tento stranícky princíp vyžadovaný ČKS pochádza z jej kultovej povahy. Aby dosiahla svoj cieľ, ČKS je odhodlaná rozlúčiť sa so všetkými tradičnými princípmi a použiť všetky prostriedky na bojovanie s akoukoľvek silou, ktorá by to blokovala. Preto potrebuje trénovať a zotročiť všetkých svojich členov, aby sa stali bezcitnými a nespravodlivými nástrojmi Strany. Táto povaha ČKS pochádza z jej nenávisťi k ľudskej spoločnosti a tradíciám, a z jej extrémnej sebeckosti a opovrhovania životmi iných ľudí. Aby dosiahla svoj takzvaný ideál, ČKS používa násilie za každú cenu, aby rozbila svet a odstránila všetkých disidentov. Takýto zlý kult sa stretne s opozíciou od ľudí so svedomím, a tak musí odstrániť ich svedomie a zhovievavé myšlienky, aby ľudia uverili ich doktríne. Preto, aby zaistila svoje prežitie, musí ČKS v prvom rade zničiť ľudské svedomie, zhovievavé myšlienky a morálne štandardy a spraviť s ľuďmi krotkých otrokov a nástroje. Podľa logiky ČKS, život a záujmy Strany sú nad všetkým ostatným; dokonca nad spoločným záujmom všetkých členov Strany, a tak každý jednotlivý člen musí byť pripravený priniesť obeť pre Stranu.

Keď sa pozrieme na históriu ČKS, jednotlivci, ktorí si udržali zmýšľanie tradičných intelektuálov ako Chen Duxiu a Qu Qiubai, alebo tí, ktorým stále záležalo na záujmoch ľudí ako Hu Yaobang a Zhao Ziyang, alebo tí, čo boli odhodlaní byť čistými úradníkmi a naozaj slúžiť ľuďom ako Zhu Rongji – bez ohľadu na to, ako veľa prispeli Strane, alebo akokoľvek boli bez osobných ambícií, napokon sa ich zbavili a odvrhli, alebo ich obmedzili na základe straníckych záujmov a disciplíny.

Stranícky princíp, ktorý bol pestovaný v ich kostiach po mnoho rokov zápasov, ich nakoniec v kritických okamihoch prinútil ku kompromisu alebo k vzdaniu sa, pretože v ich podvedomí bolo prežitie Strany najvyšším dobrom. Radšej obetujú samých seba a budú pozorovať, ako zlá sila pácha vraždu, akoby mali spochybniť prežitie strany so svojimi svedomitými a súcitnými myšlienkami. Toto je presne výsledok mechanizmu zápasu v ČKS: z dobrých ľudí spraví nástroje na svoje použitie a stranícky princíp použije na obmedzenie alebo dokonca odstránenie ľudského svedomia v najväčšom možnom rozsahu. Desiatky „líniových zápasov“ zvrhlo dole viac ako 10 straníckych vodcov na najvyšších úrovniach; so žiadnym z nich to neskončilo dobre. Hoci bol Mao Zedong kráľom po 43 rokoch, čoskoro potom ako zomrel, jeho ženu a synovca uväznili, čo celá Strana oslavovala ako veľké víťazstvo maoizmu. Je to komédia alebo fraška?

Potom čo ČKS získala politickú moc, nasledovali neustále politické kampane, od vnútrostraníckych bojov až po zápasy mimo Stranu. Toto sa dialo počas éry Mao Zedonga a rovnako aj v postmaoistickej ére „reformiem a otvorenosti“. V osemdesiatych rokoch, keď ľudia začali mať malú trošku slobody myslenia, ČKS zahájila kampaň „opozícia buržoáznej liberalizácie“ a navrhla „štyri základné princípy“, aby si uchovala svoju absolútnu moc. V roku 1989 sa udialo krvavé potlačenie študentov, ktorí mierumilovne žiadali o demokraciu, keďže ČKS nepovoľuje demokratické túžby. Deväťdesiate roky boli svedkami rýchleho pribúdania praktizujúcich Falun Gongu, ktorí veria v pravdivosť, súcit a toleranciu, avšak v roku 1999 sa stretli s genocídnym prenasledovaním, pretože ČKS nedokáže tolerovať ľudskú povahu a zhovievavé myšlienky. Musí použiť násilie na zničenie svedomia ľudí a zaistiť si svoju moc. Od vstupu do 21. storočia, keď internet prepája celý svet, ČKS míňa obrovskú sumu peňazí na blokovanie sietí, aby dolapila liberálov, keďže ČKS sa najviac bojí voľného prístupu k informáciám.

VI. Zrútenie sa zlého kultu ČKS

Zlý kult ČKS v podstate vládne v opozícii k ľudskej povahe a princípom nebies. ČKS je známa svojou aroganciou, pocitom vlastnej dôležitosti, sebeckým a brutálnymi, neospravedliteľnými činmi. Neustále prináša krajine a ľuďom nešťastia, avšak nikdy si neprizná svoje chyby a nikdy ľuďom neodhalí svoju pravú povahu. ČKS sa nikdy neznepokojovala zmenou svojich sloganov a nálepiek, ktoré sa považujú za prostriedky na udržanie si moci. Spraví čokoľvek, aby si zachovala svoju moc, s úplnou nevšímavosťou k morálke, spravodlivosti a ľudskému životu.

Inštitucionalizmus a socializácia tohto zlého kultu nevyhnutne povedie k jeho kolapsu. Ako dôsledok centralizácie moci bola verejná mienka umlčaná, akékoľvek monitorovacie mechanizmy boli zničené, a tak neostala žiadna sila, ktorá by zastavila ČKS pred spadnutím do korupcie a rozpadu.

Dnes sa ČKS stala najväčšou vládnuou „stranou sprenevery a korupcie“ na svete. Podľa oficiálnych čínskych štatistík, spomedzi 20 miliónov funkcionárov, úradníkov a kádrov strany a vlády počas posledných 20 rokov bolo 8 miliónov uznaných vinných z korupcie a boli potrestaní na základe straníckych alebo vládnych nariadení. Ak do toho započítame aj nezistené korupcie,

podľa odhadov tvoria skorumpovaní stranícki a vládni funkcionári viac ako dve tretiny, z ktorých iba malá časť bola vyšetovaná.

Zabezpečenie materiálnych výhod pomocou korupcie a vydierania sa stalo najmocnejšou súdržnou silou, ktorá dnes zjednocuje ČKS. Skorumpovaní funkcionári ČKS vedia, že bez ČKS by sa nemohli podieľať na osobnom zisku a že ak ČKS padne, nielenže stratia svoju moc a pozíciu, ale budú aj čeliť vyšetrovaniu. V novele *Hnev nebies*, ktorá odhaľuje zákulisné machinácie funkcionárov ČKS, autor Chen Fang objasňuje najväčšie tajomstvo Strany použitím úst Hao Xiantshoua, námestníka miestneho úradu ČKS: „korupcia stabilizovala našu politickú moc.“

Čínski ľudia to vidia jasne: „ak budeme bojovať proti korupcii, strana sa zrúti; ak nebudeme bojovať proti korupcii, národ zahynie.“ Avšak ČKS nebude riskovať svoju skazu, aby bojovala s korupciou. Radšej zabije zopár skorumpovaných jednotlivcov, čo bude slúžiť ako symbolická obeť, ktorou si zachová svoj imidž. Toto predĺži jej život o ďalších pár rokov, ako výmena za malý počet skorumpovaných elementov. Dnes je jediným cieľom zlého kultu ČKS udržať si svoju moc a odvrátiť svoj zánik.

V dnešnej Číne etika a morálka zdegenerovala na nerozoznanie. Podradný tovar, prostitúcia, drogy, intrigy medzi funkcionármi a gangmi, organizovaný zločin, hazardné hry a úplatkárstvo – korupcia každého druhu je veľmi rozšírená. ČKS ignoruje tento morálny úpadok, zatiaľ čo mnohí vysokopostavení funkcionári sú šéfmi v pozadí, ktorí vymáhajú poplatky za ochranu od ľudí, ktorí sa obávajú. Cai Shaoqing, expert na organizovaný zločin, pôsobiaci na Univerzite v Nanjingu odhaduje, že v Číne je dnes najmenej jeden milión ľudí, ktorí sú zapojení v organizovanom zločine. Každý, kto je prichytený, vždy odhalí niekoľko skorumpovaných komunistov v pozadí, ktorí sú vládnymi úradníkmi, sudcami alebo policajtami.

ČKS sa obáva, že čínski ľudia by mohli získať zmysel pre svedomie a morálku, takže sa neodvažuje dovoliť ľuďom mať náboženskú vieru alebo slobodu myslenia. Používa všetky svoje zdroje, aby prenasledovala dobrých ľudí, ktorí majú svoju vieru, ako napríklad ilegálnych kresťanov, ktorí veria v Ježiša, alebo praktizujúcich Falun Gongu, ktorí sa snažia byť pravdiví, súcitní a tolerantní. ČKS sa obáva, že demokracia by znamenala koniec vlády jednej strany, takže sa neodvažuje dať ľuďom politickú slobodu. Pohotovo uväzňuje nezávislých liberálov a aktivistov za ľudské práva. Dáva však ľuďom falošnú slobodu. Pokiaľ sa nestaráte do politiky a neodporujete vodcovstvu ČKS, môžete svoje túžby nasmerovať kam len chcete, aj keby to znamenalo, že budete robiť kruté, neetické veci. Ako výsledok, ČKS dramaticky upadá a morálka v Číne zažíva alarmujúco prudký pokles.

„Blokovanie cesty do neba a otvorenie brány do pekla“ najlepšie popisuje ako dnes zlý kult ČKS zdevastoval čínsku spoločnosť.

VII. Úvahy nad vládnutím ČKS

Čo je Komunistická strana?

Táto jednoduchá otázka nemá jednoduché odpovede. Predstieraním toho, že je „pre verejnosť“ a pod maskou politickej strany, Komunistická strana oklamala milióny ľudí. Ale aj tak to nie je politická strana v bežnom ponímaní, ale škodlivý zlý kult. Čo naozaj kontroluje Komunistickú stranu je zloduch, ktorý do nej na začiatku vstúpil a je to tento zloduch, ktorý určuje zlú povahu Komunistickej strany.

Vodcovia Komunistickej strany, zatiaľ čo sa tvária ako guruovia kultu, slúžia iba ako hovorcovia tohto zloducha a Strany. Keď je ich vôľa a ciele v súlade so Stranou a môžu byť ňou použítí, budú vybrať ako vodcovia. Avšak keď už nie sú pre Stranu potrební, budú nemilosrdne

zvrhnutí. Mechanizmy zápasu v Strane zabezpečia, že iba najobratnejší, najhorší a najtvrdší si budú pevne držať svoje pozície guruov Komunistickej strany. Asi tucet najvyšších vodcov spadlo so svojich pedestálov, čo potvrdzuje tento argument. V skutočnosti, najvyšší vodcovia Strany kráčajú po veľmi tenkom ľade. Buď sa rozlúčia s líniou Strany a zanechajú dobré meno v histórii ako napríklad Gorbačov, alebo budú šikanovaní Stranou ako mnoho bývalých generálnych tajomníkov.

Ľudia sú terčom zotročovania a útlaku Strany. Pod vládou Strany nemajú ľudia žiadne právo odmietnuť Stranu. Namiesto toho sú prinútení prijať vedúcu úlohu Strany a majú povinnosť udržiavať Stranu. Sú vystavení vymývaniu mozgov pod hrozbou nátlaku. ČKS núti celý národ, aby veril a podporoval tento zlý kult.

Členovia strany sú fyzickou masou, ktorá bola použitá na zaplnenie tela Strany. Mnohí z nich sú úprimní a láskaví, a mohli by aj niečo dokázať vo svojom verejnom živote. Toto sú ľudia, ktorých Strana rada naverbuje, keďže ich reputácia a kompetencia môže byť použitá, aby slúžila Strane. Mnohí ďalší, aby naplnili svoju túžbu stať sa funkcionármi a užívať si vyššie spoločenské postavenie, budú tvrdo pracovať, aby sa dostali do Strany. Sú aj takí, ktorí si vyberú vstúpiť do Strany, pretože chcú v živote niečo dokázať a uvedomili si, že pod komunistickou vládou by to nemohli dosiahnuť, ak by nevstúpili. Niektorí vstúpili do Strany preto, že chceli získať byt alebo si jednoducho chceli zlepšiť svoj imidž. Takže medzi desiatkami miliónov členov Strany sú dobrí aj nedobří ľudia. Bez ohľadu na motívy, keď už odprisaháte vernosť pred zástavou Strany, dobrovoľne alebo inak, znamená to, že ste sa oddali Strane. Musíte prejsť procesom vymytia mozgu zúčastnením sa týždenných politických štúdií. Veľký počet členov Strany už bude mať veľmi málo alebo žiadne vlastné myšlienky a budú ľahko kontrolovaní zloduchom ČKS. Títo ľudia budú fungovať v rámci Strany ako bunky v ľudskom tele, a budú pracovať non-stop kvôli existencii Strany, hoci aj oni sú časťou populácie zotročenej Stranou. Ešte smutnejšie je to, že potom čo je na vás uvalené toto otroctvo „straníckeho princípu“, je veľmi ťažké sa ho zbaviť. Keď ukážete svoju ľudskú stránku, budete musieť prejsť čístkou alebo prenasledovaním. Nemôžete odísť zo Strany sami od seba, hoci by ste aj chceli, pretože Strana by vás so svojou politikou „vstup – áno, vystúpenie – nie“ považovala za zradcu. Preto ľudia často prejavujú dvojitvárnu povahu: vo svojom politickom živote povahu Komunistickej strany a vo svojom dennom živote ľudskú povahu.

Stranícke kádre sú skupinou, ktorá si udržuje moc medzi členmi Strany. Hoci môžu mať voľbu medzi dobrým a zlým a za určitých okolností robia svoje vlastné rozhodnutia, v špecifických časoch a v špecifických udalostiach musia ako celok nasledovať vôľu Strany. Mandát určuje, že „celá Strana poslúcha Ústredný výbor.“ Stranícke kádre sú vodcami na rôznych úrovniach; sú chrbticou Strany. Aj oni sú iba nástrojom Strany. Aj oni boli podvedení, použítí a prenasledovaní počas minulých politických hnutí. Skrytým kritériom ČKS je skúšať vás, či nasledujete správneho guru a či ste úprimný vo svojej oddanosti.

Prečo si to ľudia stále neuvedomujú?

ČKS konala kruto a podlo počas svojej viac ako päťdesiatročnej vlády v Číne. Avšak prečo čínski ľudia nemajú realistické pochopenie zlej povahy ČKS? Je to preto, že by čínski ľudia boli hlúpi? Nie. Číňania tvoria jeden z najmúdrejších národov sveta a môžu sa pýšiť bohatou tradičnou kultúrou a dedičstvom 5000 rokov. Avšak aj tak čínski ľudia stále žijú pod nadvládou ČKS a úplne sa obávajú vyjadriť svoju nespokojnosť. Kľúč leží v ovládaní mysle, ktorú praktizuje ČKS.

Ak by čínski ľudia mali slobodu prejavu a mohli by otvorene debatovať o zásluhách a problémoch v ČKS, môžeme si predstaviť, že by už dávno boli videli zlú povahu ČKS a oslobodili sa od vplyvu tohto zlého kultu. Nanešťastie, čínski ľudia stratili svoju slobodu

vyjadrovania a myslenia už pred pol storočím s príchodom komunistického režimu. Cieľom prenasledovania pravičiarov medzi intelektuálmi v roku 1957 bolo obmedziť slobodu vyjadrovania a kontrolovať ľudské mysle. V spoločnosti, ktorá nemá takéto základné slobody, väčšina mládeže, ktorá oduševnene študovala diela Marxa a Engelsa počas Kultúrnej revolúcie bola ironicky označená za „antistranícku skupinu“ a bola postupne prenasledovaná. Diskutovanie o správnom a nesprávnom ČKS bolo neprijateľné.

Málo Číňanov by sa odvážilo pomyslieť na to, že by ČKS nazvali zlým kultom. Avšak potom čo je toto tvrdenie spravené, tí čo v Číne žili, nebudú mať problém objaviť silné dôkazy podporujúce tento argument, jednak zo svojej vlastnej skúsenosti a jednak zo skúseností ich rodiny a priateľov.

Čínski ľudia boli nielen pripravení o slobodu myslenia, ale boli do nich vštepené učenia a kultúra Strany. Takže všetko čo ľudia mohli počuť boli chvály na Stranu a ich mysle boli ochudobnené o akékoľvek myšlienky, ktoré sa líšili od tých, ktoré posilňovali ČKS. Zoberme si napríklad masaker na Námestí nebeského pokoja. Keď sa 4. júna 1989 začalo strieľať, ľudia inštinktívne ušli a schovali sa v krikoch. O chvíľu aj napriek riziku odvážne vyšli a spievali spolu Internacionálu. Títo Číňania boli naozaj odvážni, nevinní a vzbudzujúci úctu, avšak prečo spievali Internacionálu, komunistickú hymnu, keď boli konfrontovaní s komunistickým zabíjaním? Tí, čo boli na námestí nevedeli inú pieseň ako Internacionálu a zopár ďalších, ktoré chválili Komunistickú stranu.

Aká je cesta von?

ČKS smeruje k úplnej skaze. Smutné je to, že sa pred svojou demisiou snaží zviazať svoj osud s osudom čínskeho národa.

Zomierajúca ČKS sa očividne zoslabuje a jej kontrola myslenia ľudí sa zmiernuje. S rozvojom telekomunikácií a internetu je pre ČKS stále ťažšie kontrolovať prístup k informáciám a potlačovať slobodu prejavu. Zatiaľ čo skorumpovaní funkcionári drancujú a utláčajú ľudí, verejnosť sa začína prebúdzajúť zo svojich ilúzií o ČKS a mnohí z nich začali prejavovať občiansku neposlušnosť. ČKS nielen zlyhala vo svojom ciele zvýšenej ideologickej kontroly pri prenasledovaní Falun Gongu, ale sa ešte viac oslabila, zatiaľ čo odhalila svoju absolútnu bezohľadnosť. Tento moment spôsobil, že ľudia začali prehodnocovať ČKS, čo začalo dláždiť cestu čínskemu národu, aby sa oslobodil od ideologického otroctva a úplne sa odvrátil od kontroly komunistického zloducha.

Žijúc pod zlou vládou ČKS viac ako 50 rokov, čínski ľudia nepotrebujú násilnú revolúciu, ale záchranu svojich duší. V tomto si môžu pomôcť sami a prvým krokom k tomuto cieľu je uvedomiť si zlú povahu ČKS.

Príde deň, keď ľudia zavrhnú stranícke organizácie, ktoré sú pripojené k štátnym aparátom, čo umožní aby sociálny systém fungoval nezávisle a bol podporovaný hlavnými silami spoločnosti. So zánikom diktátorskej organizácie Strany sa zlepši a rozšíri efektívnosť vlády. A ten deň je už za rohom. V skutočnosti, už od roku 1980 reformátori v Strane presadzovali ideu „odlúčenia Strany od vlády“. Reformné snahy vnútri ČKS sa ukázali byť nedostatočné a neúspešné, pokiaľ názor o „absolútnom vodcovstve Strany“ nie je úplne ideologicky zavrhnutý.

Kultúra Strany je prostredím, ktoré je nevyhnutné k prežitiu komunistického zlého kultu. Odstránenie posadnutia ČKS z ľudských myslí môže byť ťažšie ako očistenie štátnych organizácií od posadnutia ČKS, ale toto odstránenie je jediným spôsobom, ako naozaj vykoreniť zlo komunizmu. Toto sa dá dosiahnuť iba úsilím samotných čínskych ľudí. Keď sa ich myseľ dá do poriadku a ľudská povaha sa vráti do svojho pôvodného stavu, verejnosť opäť získa morálku

a uspeje v prechode na slušnú nekomunistickú spoločnosť. Vyliečenie sa z tohto zlého posadnutia spočíva v uvedomení si povahy a škodlivosti tohto zlého ducha, jeho odstránenie z mysli ľudí a jeho úplne odpratanie, aby nemal žiadne miesto, kde sa môže schovať. Komunistická strana zdôrazňuje ideologickú kontrolu, keďže to nie je nič okrem ideológie. Táto ideológia sa rozptýli, keď všetci Číňania odmietnu vo svojej mysli komunistické klamstvo, aktívne vyhubia kultúru Strany a zbavia sa vo svojom uvažovaní vplyvu komunistického kultu.

Národy, v ktorých vládnu komunisti, sú spojené s chudobou, totalitným režimom a prenasledovaním. Týchto krajín už ostalo málo: Čína, Severná Kórea, Vietnam a Kuba. Ich dni sú spočítané.

S použitím múdrosti čínskych ľudí, podporovanou slávnou históriou čínskeho národa, sa Čína, oslobodená od posadnutia komunizmom, stane sľubným národom.

Záver

ČKS už neverí na komunizmus. Jej duša zomrela, avšak tieň ostáva. Zdedila iba „kožu“ komunizmu, napriek tomu však stále prejavuje povahu zlého kultu: aroganciu, sebeckosť a bezohľadnú deštruktívnosť. ČKS zdedila komunistické popieranie zákonov nebies a jej odmietanie ľudskej podstaty ostalo nezmenené.

Dnes pokračuje ČKS vo vládnutí Číne so svojimi metódami zápasu, ktoré si osvojila počas minulých období, použitím organizačného systému spojeného s vládnucou formou „Straníckeho vlastníctva“, ako aj zlou propagandou, ktorá funguje ako štátne náboženstvo. Šesť vlastností Komunistickej strany načrtnutých v predchádzajúcom článku zaraďuje ČKS pod definíciu zlého kultu: nerobí žiadne dobre, len zlo.

Ako sa blíži jeho smrť, tento komunistický kult zvyšuje rýchlosť svojej korupcie a degenerácie. Najhoršie je to, že tvrdohlavo robí čo môže, aby čínsky národ strhol so sebou do priepasti korupcie a degenerácie.

Číňania musia pomôcť sami sebe; potrebujú sebareflexiu a potrebujú sa striasť ČKS.

Poznámky:

[1] Veta „Leopard zomrel, ale jeho koža stále ostala“ je zo starodávnej čínskej knihy proroctiev, *Báseň o slivkovom kvete* od Shao Yonga (1011-1077). Leopard sa vzťahuje na geografické územie bývalého Sovietskeho zväzu, ktoré naozaj tvarom pripomína bežiacieho leoparda. S rozpadom bývalého Sovietskeho zväzu sa rozpadlo jadro komunistického systému, a ostala iba „koža“ (forma), ktorú zdedila Čína komunistická strana.

[2] Ústava Čínskej ľudovej republiky (oficiálny preklad, 1999).

[3] Z dokumentu *Historický výskum Mao Zedongových čistiek „AB jednotiek“ v Sovietskej oblasti, provincia Jiangxi*, ktorý napísal Gao Hua. Incident „AB jednotiek“ sa vzťahuje na operáciu „antibolševické jednotky“ v roku 1930, keď Mao nariadil zavraždenie tisícov členov Strany, vojakov Červenej armády a nevinných civilistov v provincii Jiangxi, čo bol pokus na skonsolidovanie svojej moci v oblastiach kontrolovaných ČKS.

[4] Z Maovej „Správy o vyšetrovaní Roľníckeho hnutia v Hunane“ (1927).

[5] Pohorie Tai (Taishan) je prvé z piatich slávnych pohorí v provincii Shandong. Od roku 1987 je zaradené do svetového dedičstva OSN.

[6] Hnutie ohradovania pozemkov sa vzťahuje na temnú stránku ekonomických reforiem v Číne. Podobne ako v priemyselnej revolúcii v Anglicku (1760-1850) sa poľnohospodárske

pozemky v dnešnej Číne ohraničili, aby sa vybudovali rozličné ekonomické zóny na všetkých úrovniach (mestská časť, mesto, provincia, štát). Dôsledkom ohradovania pozemkov strácali čínski farmári svoju pôdu. Obyvatelia starších miest a mestských štvrtí boli často násilne presídľovaní, aby uvoľnili pozemky na komerčné účely, pričom dostali iba minimálne odškodnenie. Viac informácií na: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] Dvaja intelektuáli, ktorí boli umučení na smrť Komunistickou stranou počas Veľkej kultúrnej revolúcie, pretože pochybovali o ČKS a otvorene povedali pravdu.

[8] Vzťahuje sa to na Ruskú buržoázu revolúciu vo februári 1917, ktorá zvrhla cára.

[9] Októbrová revolúcia, známa aj pod názvom Bolševická revolúcia, ktorá bola vedená Leninom v októbri 1917. V revolúcii povraždili revolucionárov kapitalistickej triedy, ktorí zvrhli cára a tým zadusili Ruskú buržoázu revolúciu.

[10] „Incident Mari“ a „Masaker z 12. apríla“ sa vzťahujú na útoky Kuomintangu na ČKS. „Incident Mari“ sa stal 12. mája 1927 v meste Changsha provincie Hunan. „Masaker z 12. apríla“ sa udial 12. apríla 1927 v Shanghai. V oboch prípadoch boli členovia ČKS a prokomunistickí aktivisti napadnutí, zatknutí alebo zabití.

[11] Liu Di, politický funkcionár Dvadsiatej Červenej armády, ktorý bol obvinený z príslušnosti k „AB jednotkám“, viedol vzburu vo Futiane a Li Shaojiua označil za kontrarevolucionára. Prevzali kontrolu nad mestom Futian a prepustili asi sto zatknutých z „AB jednotiek“ a vykrikovali slogan „Dole s Mao Zedongom“.

[12] Peng Dehuai (1898-1974): Komunistický čínsky generál a politický vodca. Peng bol hlavným veliteľom v Kórejskej vojne, podpredseda vlády, člen politbyra a minister obrany v rokoch 1954-1959. Bol odstránený zo svojich oficiálnych postov, potom čo nesúhlasil s Maovými ľavicovými postupmi na pléne ČKS v Lushane v roku 1959.

[13] Od „Li Lisana: Človek, ktorému spravili štyri pohreby.“

[14] Štyri princípy sú: socialistická cesta, diktátorstvo proletariátu, vedúca úloha ČKS a filozofia Marxizmu-leninizmu a Mao Zedonga.